

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7CoP/35/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118200437  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7118200437.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú C. Y. nar. X.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, bývajúcej u matky, dieťa rodičov matky C. P., nar. X.X.XXXX, bývajúcej na T. č. X, T. a otca I. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, X. P., za účasti plnoletej dcéry E. Y., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej u matky v konaní o zníženie výživného, zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 18P/7/2018-216 zo dňa 9.12.2020 takto

### **rozhodol:**

P o t v r d z u j e rozsudok zo dňa 9.12.2020 v napadnutom výroku II.

### **odôvodnenie:**

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. konanie v časti o zníženie výživného 14.4.2017 do 30.9.2018 zastavil, vo výroku II. návrh otca na zníženie výživného od 1.9.2019 zamietol, vo výroku III. návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú C. Y. zamietol, vo výroku IV. návrh plnoletej dcéry E. Y. (navrhovateľky - oprávnenej) na zvýšenie výživného zamietol a vo výroku V. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak na základe návrhu otca (povinného), ktorý sa návrhom doručeným súdu dňa 16.1.2018, ktorý bol upresnený dňa 4.4.2019 domáhal zníženia výživného na vtedy (v dobe podania návrhu) maloleté deti zo sumy 120 eur mesačne na sumu 27,32 eur mesačne na obe dcéry od 14.4.2017 do 30.9.2018 z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane. Následne sa podaním zo dňa 6.5.2020 domáhal zníženia výživného na E. Y.Č. zo sumy 120 eur mesačne na sumu 27,32 eur mesačne a na maloletú C. Y. zo sumy 120 eur mesačne na sumu 27,32 eur mesačne od 1.9.2019 do budúca. Následne zobral návrh otec v časti zníženia výživného za obdobie od 14.4.2017 do 30.9.2018 späť a za toto obdobie navrhol konanie zastaviť.

3. V ďalšom vychádzal z návrhu matky zo dňa 7.6.2019, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného k maloletým deťom zo sumy 120 eur mesačne na sumu 200 eur od 1.9.2018 do budúca s poukazom na zmenu pomerov na strane vtedy maloletých detí s tým, že v priebehu konania nadobudla E. Y. plnoletosť a stala sa účastníčkou konania a ako oprávnená dňa 9.12.2020 uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí a k návrhu matky na zvýšenie výživného sa pripája, alternatívne navrhuje, aby výživné zostalo nezmenené v doposiaľ stanovenej výške. Taktiež mal súd prvého stupňa za preukázané, že matka aj oprávnená E. Y. a kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasili, preto konanie v tejto časti podľa § 29 ods. 1, 2 CMP zastavil.

4. Z návrhu kolízneho opatrovníka po prešetrení pomerov v rodine maloletých vyplynulo, že žiadal návrh otca zamietnuť ako nedôvodný s tým, že vo vzťahu k zvýšeniu výživného ponechal rozhodnutie na úvahu súdu s poukazom na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj príjmy obidvoch rodičov.

5. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že vyživovacia povinnosť bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice I v konaní pod sp. zn. 11P/49/2012, ktorým bolo zvýšené výživné na maloletú E. zo sumy 67 eur na 120 eur mesačne a na maloletú C. zo sumy 67 eur mesačne na 120 eur mesačne od 1.2.2013 do budúca, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2013. V dobe tejto poslednej úpravy bola matka zamestnaná v spoločnosti Lidl Slovenská republika, v.o.s. Bratislava ako pokladníčka s príjmom 450 eur s tým, že jej výdavky predstavovali 30 eur mesačne za mobilný telefón, 19 eur za mobilné telefóny maloletých dcér, mesačník 20 eur, inkaso 100 eur, odpad 31 eur, strava 70 eur a dvakrát do roka zubný lekár 40 eur s tým, že rodina žila v byte starej matky za matkinej strany, ktorý obývali 4 osoby a matka biologickej matke maloletých detí finančne vypomáhala. Otec bol v čase poslednej úpravy zamestnaný v U.S. Steel Košice s príjmom 900 eur mesačne, z ktorého mal vykonávané exekučné zrážky na pôžičky, dlhy, ktoré vznikli počas trvania manželstva. Byval s rodičmi, ktorí mu prispievali na živobytie a o odrátaní exekučných zrážok mu zostávalo 150 eur. Maloletá C. mala 9 rokov, bola žiačkou 3. ročníka základnej školy. Výdavky na školské potreby a výdavky súvisiace s návštevou základnej školy predstavovali 90,60 eur mesačne s tým, že v súvislosti so športovým vyžitím mala ďalšie náklady vo výške 24 eur členské, licencia 7 eur, účasť na turnajoch 32 eur, sústredenie 90 eur, tepláková súprava 45 eur, športová lekárska prehliadka 16,90 eur. Maloletá E. mala 10 rokov, bola žiačkou 5. ročníka základnej školy s nákladmi 90,60 eur v súvislosti so školskou dochádzkou. Celkové náklady na obe deti teda predstavovali 765,80 eur. Taktiež mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec na výživu detí riadne neprispieval. V trestnom konaní bol zistený dlh na výživnom a bolo vedené aj exekučné konanie s tým, že dlh vo výške 1.600 eur pomaly splácal vďaka tomu, že sa od októbra 2018 zamestnal. Keďže bol dlhodobo práceneschopný, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, chodil na kontroly k obvodnej lekárnici na Polikliniku Nad jazerom, ktorá ho odporučila posudkovému lekárovi, ktorý však prípad uzavrel tak, že je potrebné pokračovať v práceneschopnosti. Žiadnu podporu v tomto období nedostal, bol bez príjmu a od 25.10.2018 bol uznaný práceneschopným a mal nastúpiť do práce ako mechanik pre renováciu technologických uzlov, ktorú prácu však vykonávať nemohol kvôli diagnóze a to polyneuropatii dolných končatín. Predtým žil v X. P. v rodičovskom dome, ktorý však jeho sestry predali s tým, že mu nedali z predaja žiadnu čiastku, keďže bol vydedený. Svoje výdavky upresnil ako poplatok za elektrinu vo výške 150 eur, lieky 80 eur, mobil 40 eur, žumpa 42 eur, pes 40 eur mesačne, nájomné za chatu 100 eur mesačne, kúrenie a varenie na plynovej bombe 100 eur mesačne, strava 140 eur mesačne, cestovné 50 eur mesačne, čistiace prostriedky 30 eur mesačne a okrem toho poukázal na ďalšiu vyživovaciu povinnosť na dcéru G. 54 eur mesačne. Spolu výdavky vyčíslené na 759,85 eur mesačne plus poplatok za televíziu 18,85 eur mesačne. Pri porovnávaní pomerov v čase poslednej úpravy v roku 2013 a v období od 1.9.2018 vyplynulo, že otec bol v čase poslednej úpravy v trvalom pracovnom pomere s príjmom 900 - 1.000 eur mesačne. Z dôvodu zdravotných problémov bol dlhodobo práceneschopný, poberal nemocenské dávky, pričom podporné obdobie mu uplynulo dňa 14.4.2017. Následne mu bol priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 7.5.2018 do zániku nároku a v dôsledku zdravotných problémov bol s ním ukončený pracovný pomer v spoločnosti U.S. Steel Košice dňa 2.9.2019 dohodou v zmysle § 60 Zákonníka práce. Uvedená skutočnosť bola preukázaná oznámením zamestnávateľa s tým, že zároveň bolo zistené, že v mesiaci september 2019 bola otcovi vyplatená suma 10.651,99 eur a zároveň bolo zistené, že od 3.9.2019 do 2.3.2020 poberal dávky v nezamestnanosti 12,83165 eur za jeden kalendárny deň. 28.5.2015 mu bol vyhotovený preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím a od 1.5.2020 poberal dávky v hmotnej núdzi v sume 160 eur, od 1.7.2020 v sume 123,50 eur mesačne s tým, že mu vznikol nárok na invalidný dôchodok od 16.8.2019 a od 1.1.2020 zvýšený na sumu 677,20 eur mesačne. Za invalidného bol uznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Za obdobie od 20.8.2019 do 19.10.2020 patril otcovi invalidný dôchodok vyplatený jednorázovo v sume 9.397,40 eur, z ktorého mu bola odrátaná suma 568,60 eur a suma 2.335,60 eur vyplatená v dávke nezamestnanosti. Zvyšok sumy bol otcovi poukázaný na výplatu.

6. Z výpovede matky súd zistil, že v období 2017 až 2018 otec na deti neplatil výživné, preto po podaní trestného oznámenia podala aj návrh na začatie exekúcie, v priebehu ktorej jej bola vyplatená suma 1.600 eur. S deťmi žije v spoločnej domácnosti v 3-izbovom byte, ktorý patrí deťom po jej alebojej matke. Za bývanie platí mesačne 250 eur, 31,35 eur štvrťročne odpad, elektriku, plyn 20 eur mesačne a jej príjem je 750 eur mesačne s tým, že je naďalej zamestnaná ako predavačka v spoločnosti Lidl. V priebehu rokov

2017 až 2018 maloletá E. navštevovala druhý ročník Obchodnej akadémie, venovala sa aj basketbalu s nákladmi 150 eur mesačne na sústredenie a členské v klube 30 eur, športové oblečenie 90 eur ročne, strava 100 eur mesačne, oblečenie 50 eur mesačne, cestovné 10 eur mesačne, hygienické potreby 20 eur mesačne, návštevy u zubára jednorazovo 30 eur, začiatok školského roka 150 eur. V priebehu konania nadobudla plnoletosť s tým, že okrem školy so školným 30 eur mesačne, ktoré platila matka, taktiež matka mala zvýšené náklady so strojčekom na horné zuby vo výške 200 eur, dolné zuby 300 eur, školné 40 eur mesačne, školské potreby a triedny fond 20 eur, učebnice na anglický jazyk 30 eur, mesačný poplatok na basketbal 40 eur, ročný poplatok 45 eur, 25 eur nové oblečenie, keďže trénuje 5-krát do týždňa s tým, že potvrdila, že všetky výdavky v čase, keď bola maloletá aj po nadobudnutí plnoletosti uhrádzala matka a otec sa s nimi nestretával. Maloletá C. navštevovala základnú školu s tým, že jej výdavky predstavovali 100 eur mesačne na stravu, oblečenie 50 eur, jednorazové náklady začiatkom školského roka 150 eur, mesačne 10 eur, hygienické potreby 20 eur, jednorazové náklady ošetrovanie u zubára 60 eur, nákup liekov 20 eur, vreckové 20 eur.

7. Následne súd prvého stupňa s poukazom na vyššie uvedené, ako aj na ustanovenie § 26 zákona č. 36/2005 Z.z. (Zákona o rodine) ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 citovaného zákona, ustanovenia §§ 65 ods. 1 a 75 ods. 1, 2, 76 ods. 1 a 78 ods. 1 v spojení s ustanovením § 121 CMP a § 157 CMP uzavrel, že pri rozhodovaní o zmene výživného, teda aj o zvýšení a znížení výživného vychádzal z porovnania okolností dôležitých pre určovanie výživného v čase skoršieho určenia výživného a určenia výživného v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie. Uzavrel, že pomery na strane otca, matky a maloletých detí sa v čase od poslednej úpravy zmenili, keďže otec ukončil pracovný pomer a od 16.8.2019 je invalidným dôchodcom, pričom poberá invalidný dôchodok vo výške 677,20 mesačne. Matka je naďalej zamestnaná, pričom došlo k zvýšeniu jej príjmu od poslednej úpravy na sumu 700 eur mesačne s tým, že súčasne došlo k zmene pomerov na strane maloletých detí v dôsledku ich veku a prestupu na vyšší stupeň vzdelávania. Všetky tieto okolnosti by mali za následok zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom, vyhodnotením všetkých dôkazov však súd dospel k záveru, že výšku výživného ponechal v pôvodnej výške, nakoľko to považuje, vzhľadom na okolnosti v rodine za spravodlivé, keďže otec neplatil výživné ani v čase, keď jeho príjem tvorila mzda z pracovného pomeru a matka bola nútená pristúpiť k podaniu trestného oznámenia a následnému návrhu na vykonanie exekúcie. Každodenná starostlivosť bola výlučne na pleciach matky, keďže otec sa s deťmi nestretával a na ich výživu neprispieval. Taktiež súd prvého stupňa poukázal na to, že otec je síce invalidným dôchodcom, ale bola mu vyplatená aj suma na invalidnom dôchodku, ako aj odstupné z dôvodu ukončenia pracovného pomeru a pri menšej obozretnosti si mohol do budúcnosti oddeliť časť financií v takom rozsahu, aby mal z čoho platiť výživné. Napriek tomu si vyživovaciu povinnosť pravidelne neplnil, preto sa dostal do nepriaznivej finančnej situácie a privodil si aj trestné stíhanie. Teda sám si privodil nepriaznivú finančnú situáciu, ktorá však nemôže byť na neprospech detí. Preto bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý ako nedôvodný a súčasne súd zamietol aj návrh na zvýšenie výživného zo strany matky, keďže hoci by boli naplnené podmienky na zvýšenie výživného z príjmu otca tvoreného invalidným dôchodkom a jeho neschopnosťou vykonávať pracovnú činnosť, neboli vytvorené podmienky pre zvýšenie výživného. Napriek tomu, že určené výživné nepokrýva všetky náklady nevyhnutné pre zabezpečenie výživy detí a napriek nepochybne preukázaného podielu matky na výživnom pre deti, ktorej podiel je vyšší ako podiel otca (sama dopĺňa zdroj výživy maloletých detí na úroveň prospešnú na ich všestranný vývoj, zabezpečuje ich osobnú starostlivosť primeranú veku, poskytuje bývanie obom deťom), výška výživného závisí aj od schopností a možností otca, preto uzavrel, že je spravodlivé, aby otec prispieval na výživu detí aspoň sumou po 120 eur mesačne, ktorou čiastočne pomáha matke s výchovou a výživou detí.

8. Proti tomuto rozsudku včas, v zákonnej lehote podal odvolanie čo do výroku o zamietnutí návrhu na zníženie výživného otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie objektívne konanie a zákonné rozhodnutie. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne alebo neúplné zistenie skutočného stavu, nesprávne právne posúdenie, ako aj skutočnosť, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd nesprávne vyhodnotil zmenu pomerov rozhodujúcu pre zníženie výživného z jeho strany na obe deti. Poukázal na dlhotrvajúcu nemoc, v dôsledku ktorej sa stal invalidným dôchodcom s invalidným dôchodkom 677,20 eur mesačne, na jeho problémy s bývaním, keďže sa musel vysťahovať z rodičovského domu a nastahovať sa do záhradnej chaty v záhradkárskej osade v M. s mesačnými nákladmi 100 eur nájomné, 150 eur spotreba elektrickej energie, 80 eur mesačne za lieky, 50 eur cestovné k lekárovi a nákup potravín, 40 eur mesačne za mobil, vyčerpanie žumpy s malým obsahom 42 eur raz za dva mesiace, plynová bomba 100 eur mesačne, strava 140 eur mesačne, ktoré náklady v sumáre predstavujú viac ako jeho príjem. Naviac má

výživné na tri deti v celkovej výške 294 eur mesačne. Pri odrátaní výživného od výšky jeho invalidného dôchodku mu zostáva len 383,20 eur mesačne, avšak jeho nevyhnutné náklady činia spolu 702 eur mesačne a je neustále v dlžobách.

9. Matka sa k podanému odvolaniu nevyjadrila a kolízny opatrovník žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť pri zohľadnení odôvodnených potrieb detí maloletého dieťaťa, ako aj príjmových a majetkových pomerov na strane oboch rodičov.

10. Odvolací súd vzhľadom k medziam odvolacieho návrhu otca konštatuje, že výroky I., III., IV. a V. odvolaním napadnuté neboli, preto nadobudli právoplatnosť a neboli predmetom preskúmania odvolacím súdom (§ 362 ods. 2 CSP).

11. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s ustanovením § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

15. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom (zníženie a zvýšenie výživného), v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. V ďalšom dáva odvolací súd do pozornosti otca, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V prejednávanom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie, úplne zistil skutočný stav, ktorá následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery nie sú svojoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali u účastníkov konania od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, nie sú svojoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

16. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť napríklad výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča neumožňujúce mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa len na druhého rodiča, ktorý sa navyiac o dieťa osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu.

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného je vždy potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie, s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného, pričom musí ísť o zmenu trvalú a nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých skutočnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

18. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že k zmenám pomerov došlo jednak u maloletej C. Y. v dobe podania návrhu maloletej E. Y., ktorá v priebehu konania nadobudla plnoletosť, ale aj na strane otca, ktorý je od 16.8.2019 invalidným dôchodcom, pričom poberá invalidný dôchodok vo výške 677,20 eur mesačne, ako aj na strane matky, ktorej príjem sa zvýšil od poslednej úpravy na sumu 720 eur mesačne. Vzhľadom k doteraz ustálenej zmene pomerov súdom prvej inštancie sa odvolacie námietky otca javia skutkovo aj právne irelevantné, aj s poukazom na dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na maloletú C. a plnoletú E. Y.. Odvolacia argumentácia otca vo vzťahu k jeho mesačným životným nákladom v počte vyživovacích povinností je bezpredmetná, keďže vyživovacia povinnosť otca k ostatným deťom je jeho zákonná povinnosť a otec bol povinný usmerňovať svoje životné aktivity (počet vyživovacích povinností) tak, aby neohrozil už existujúce vyživovacie povinnosti a nič nemení na správnom závere súdu prvého stupňa, ktorý kvalifikovane posúdil vysoko individuálne a jedinečné skutkové okolnosti v prejednávanej veci, kedy následne správne uzavrel, že súdom určené výživné v roku 2013 nepokrýva, vzhľadom k zmene pomerov všetky náklady nevyhnutné pre zabezpečenie výživy detí a že výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú naplneniu hmotnoprávných podmienok na zvýšenie výživného, ktoré však vzhľadom k príjmu otca, ktorý tvorí len invalidný dôchodok a jeho neschopnosti vykonávať pracovnú činnosť nie je možné zvýšiť. Na druhej strane by bolo nespravodlivé otcom navrhované zníženie výživného, keďže zistený skutočný stav zodpovedá záveru o tom, že je spravodlivé ponechať výživné v určenej výške 120 eur mesačne, ktorá suma je len čiastočným príspevkom a pomocou matke s výchovou a výživou detí, ktorú zabezpečuje v podstatne vyššom podiele osobne a hoci sa suma výživného určená vo výške 120 eur nejaví ako postačujúca, na druhej strane aspoň sčasti pokrýva odôvodnené potreby detí.

19. Nakoľko súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti otca, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa stotožnil aj s jeho odôvodnením.

20. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).